

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.087/2009/8. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Kércsi László ügyvéd (3530 Miskolc, Nefelejcs u. 1/A.) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - I.rendű alperes neve, címe I. r. és **II. r. alperes neve, címe** II. r. alperesek ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 10.P.22.372/2006/42. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 43. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú perköltség jogosultja **II. r. alperes neve, címe**. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II. r. alperesnek 15 napon belül 9 300 (Kilencezer-háromszáz) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes 2001. január 8-án jobb oldali bokaízületi gyulladás miatt ortopédiai, angiológiai, bőrgyógyászati vizsgálaton vett részt, ahol a jobb oldali alsó végtag orbáncát feltételezve antibiotikumos kezelést alkalmaztak. 2001. május 13-án otthonában megsérült, jobb bokáját megütötte. 2001. május 22-én fordult orvoshoz, aki az alperes jogelődjének baleseti sebészeti ambulanciájára utalta. A felperes a kórházi felvételt nem fogadta el, járóbeteg-ellátásban részesült. A sebváladék tenyésztésének eredménye staphylococcus-aureus nevű baktériumot igazolt, erre vonatkozóan célzott antibiotikus kezelést kapott. 2001. május 29-én kórházi felvételére került sor, bentfekvése alatt tüdőgyulladása alakult ki, a septicus folyamat nem javult, ezért CT vizsgálatot végeztek. A vizsgálat eredménye a jobb lábtő csontvelő-gyulladását, felső ugróízületi septicus ízületi-gyulladást igazolt, melyet műtéti kezeléssel kívántak elhárítani, amit a felperes férje temetése miatt 2001. augusztus 27-én vállalt. A 2001. augusztus 27-i műtéti beavatkozást követően, amely

feltárás utáni sebtisztításból, külső rögzítővel történő rögzítésből, valamint egy másik ülésben saját szivacsos csont beültetéséből állt, gipszrögzítést kapott.

A felperes módosított kereseti kérelmében 7 410 812 forint kártérítés és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, melyből nem vagyoni kár címén 3 000 000 forintot érvényesített. Arra hivatkozott, hogy szakszerűtlen volt az orvosi ellátása, a gyulladásos folyamat emiatt alakult ki és ennek következtében lett 67 %-os rokkant. A szakszerűtlen sebészeti beavatkozás vagy a nem megfelelő fertőtlenítés és a klímaberendezés hibája okozhatta a seb fertőződését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes ún. hozott fertőzéssel jelentkezett ellátásra.

Az elsőfokú bíróság szakértői bizonyítási eljárás lefolytatását követően ítéletével a felperes keresetét elutasította és arra kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 360 000 forint perköltséget. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperesnél kialakult bokatáji fertőzés, és ennek következtében kialakult egészségi állapota az alperes jogelődjének magatartásával okozati összefüggésbe nem hozható. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerint 20 % ÁFÁ-t is tartalmazó ügyvédi munkadíj perköltség formájában történő megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak részbeni megváltoztatásával az általa fizetendő perköltség összegét 30 000 forintra kérte leszállítani. Fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete közbenső vagy részítéletnek minősül, ugyanis az elsőfokú bíróság még csak említést sem tett követelése összecszerúságáról. Az elsőfokú bíróság eleve úgy ítélte meg a helyzetet, hogy a kárigényt nem bírálja el és csak a jogalap kérdésében hoz ítéletet. Ez a döntés viszont a pert rendkívül leegyszerűsítette, így az alperesnek a védekezésre sem kellett jelentős figyelmet fordítania. A megállapított nagyságú perköltség megfizetésére még részletfizetés mellett is képtelen, ugyanis megélhetése biztosítása érdekében is kölcsönöket kell igénybe vennie.

A másodfokú eljárás során a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.087/2009/4. és /7. számú végzéseivel alperesi jogutódként a **I. r. alperes**-t jelölte meg, illetve az engedményezési megállapodás tartalma szerint a jelen peres eljárásban felmerült első- és másodfokú költségek vonatkozásában megállapította **II. r. alperes** jogutódlását.

A II. r. alperes az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezésének indokai szerinti helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a per tárgya alapján határozta meg az eset összes körülménye, illetve a vonatkozó jogszabályok szerint a perköltség összegét. Részítélet, illetve közbenső ítélet meghozatalának nem volt helye, erre irányuló kérelem sem került előterjesztésre.

Az ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján nem érintette az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését.

A fellebbezést az alábbiak szerint alaptalannak találta.

A Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a perköltség viselésének általános szabálya az, hogy a pernyertes fél költségeinek a megfizetésére a peresztes felet kell kötelezni. A Pp. 79. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és a szükséghez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. A fél javára az általa felszámítottnál több perköltséget megállapítani nem lehet. Ha a fél a költségeket nem számította fel, vagy nem igazolta, a bíróság a perköltséget a per egyéb adatai alapján hivatalból határozza meg. A perköltség összegének kiszámításával kapcsolatban az egyes költségfajtáknál eltérő szabályok érvényesülnek. Az ügyvédi részvétellel kapcsolatban felmerülő díjakat a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szabályozza. Ennek 3. § (2) bekezdés a) pontja szerint 10 000 000 Ft-ot meg nem haladó pertárgyérték esetén a munkadíj 5 %-os mértékű. Ez az általános forgalmi adóval növelendő. A perköltség összege megállapításánál természetesen figyelemmel kell lenni a kifejtett ügyvédi tevékenységre, az eljárás időtartamára, az ügy bonyolultságára.

A perbeli esetben elhúzódó eljárásról volt szó, az alperes jogi képviselője a szóbeli tárgyalásokon részt vett, adekvát nyilatkozatokat tett, észrevételeket terjesztett elő, ezért az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség mérsékelésére az ítéletábra lehetőséget nem látott.

A fellebbezésben hivatkozottak miatt egészíti ki az indokolást az ítéletábra az alábbiakkal:

A Pp. 213. § (2) bekezdése értelmében a bíróság egyes kereseti kérelmek felől, vagy a kereseti kérelemnek önállóan elbíráható egyes részei felől külön ítélettel (részítélet) is határozhat, ha ebben a vonatkozásban további tárgyalásra nincs szükség és ha a többi kereseti kérelem vagy a beszámítási kifogás eldöntése végett a tárgyalást el kell halasztani. A (3) bekezdés szerint ha a keresettel érvényesített jog fennállása és a felperest ennek alapján megillető követelés összege tekintetében a vita elkülöníthető, a bíróság a jog fennállását ítélettel előzetesen is megállapíthatja (közbenső ítélet).

A közbenső ítélet tartalmilag tehát megállapítást foglal magában, a keresettel érvényesített jog fennállását állapítja meg a bíróság. Ebből következően, ha a keresettel érvényesített jog nem áll fenn, úgy közbenső ítélet nem hozható, a keresetet el kell utasítani.

A részítélet hozatala több kereseti kérelmet tételez fel, vagy azt, hogy a kereseti kérelem egyes részei önállóan elbíráhatók.

A fentiekből következően az alptalan kereseti kérelem vonatkozásában közbenső vagy részítélet hozatalának helye nem volt. Az elsőfokú bíróság elfoglalt jogi álláspontjából következően értelemszerűen a kereset összezszerűségére vonatkozóan bizonyítási eljárást nem folytatott le.

A fentebb kifejtettek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, fellebbezett részét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, ezért az ítéletábra a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes javára perköltség megfizetésére kötelezte, melynek összege meghatározásánál

figyelemmel volt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltakra, az (5) bekezdésben írtakra és a 4/A. § tartalmára.

D e b r e c e n, 2009. október 7. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -